

תקציר

מחקר זה נועד לבחון את התפקיד הממתן של גמישות קוגניטיבית בקשר בין חומרת הספקטרום האוטיסטי (ASD) בילדים לבין הסבירות של הורים לפתח תסמינים של הפרעת דחק פוסט-טראומטי (PTSD). במחקר השתתפו 39 הורים, שלכל אחד ילד מאובחן עם אוטיזם. פרדיגמת הגמישות הקוגניטיבית, משימה מבוססת ביצועים, שימשה להערכת גמישות קוגניטיבית, בעוד ששאלון התקשורת החברתית (SCQ) ושאלון הבודק תסמינים פוסט טראומטיים (PTSD) בהתאמה ל-DSM-5 (PCL-5) הועברו כשאלוני דיווח עצמי. ניתוחים סטטיסטיים נערכו באמצעות מאקרו (PROCESS) תוך שימוש בדגימות חוזרות של אתחול. התוצאות חשפו השפעה עיקרית משמעותית בין חומרת התסמינים האוטיסטיים לבין הגמישות הקוגניטיבית של ההורים. האינטראקציה בין חומרת התסמינים האוטיסטיים וגמישות קוגניטיבית היוותה 24.26% נוספים מהשונות בתסמיני הפוסט טראומטיים. בהורים עם גמישות קוגניטיבית ירודה, נמצא קשר שלילי בין חומרת ASD לבין הסבירות לפתח תסמיני פוסט טראומטיים. באופן ספציפי, אצל אנשים אלה, חשיפה גדולה יותר לאירועים טראומטיים הייתה קשורה לתסמיני פוסט טראומטיים גבוהים יותר. לעומת זאת, הורים עם גמישות קוגניטיבית גבוהה הפגינו קשר חיובי בין חומרת התסמינים האוטיסטיים ובין התסמינים הפוסט טראומטיים. ממצאים אלה מדגישים את ההשפעה הדיפרנציאלית של גמישות קוגניטיבית על הקשר בין חומרת התסמינים האוטיסטיים ותסמיני פוסט טראומטיים בהורים. המחקר מדגיש את האופי המורכב של מערכת יחסים זו ומדגיש את החשיבות של מחקר נוסף כדי להבהיר את המנגנונים הבסיסיים ולפתח התערבויות לתמיכה בהורים בניהול האתגרים הקשורים לגידול ילד עם אוטיזם.